

290. Vezess, Jézusunk

szöveg: N. L. Zinzendorf | fordítás: Vargha Gy.-né
dallam: A. Drese, 1698

D hm em D/A A7 D H7/D# em A
D A A7 D D /F# A

1. Vezess, Jé-zu-sunk, Vé-led in-du-lunk. Küz-de-lem-re hív az é - let,

D /C# hm F#4 -3 hm G E/G# D/A A7 D
hm G A7 hm F#7 em/G D/A A7 D

Hadd kö-ves-sünk ben-ne té-ged; Fog-jad a ke-zünk, Míg meg-ér-ke-zünk.

D A A7 D D /F# A
2. Adj erős szívet, Hogy legyünk hívek. És, ha terhet kell viselnünk,
hm G A7 hm F#7 em/G D/A A7 D
Panaszt mégsem ejt a nyelvünk; Rögös bár utunk, Hozzád így jutunk.

D A A7 D D /F# A
3. Sebzett szívünk majd Mikor felsóhajt, Vagy ha másért bánat éget,
hm G A7 hm F#7 em/G D/A A7 D
Adj türelmet, békességet, Reménnyel teli Rád tekinteni.

D A A7 D D /F# A
4. Kísérd lépteink Éltünk végéig, És, ha roskadozva járunk,
hm G A7 hm F#7 em/G D/A A7 D
Benned támaszt hadd találunk, Míg elfogy az út, S mennyben nyit sz kaput.